

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ; ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਉਜੀਗਤ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ (ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.) ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ। ; ਵੀ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.'

ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਓਟਵੇਕਸ, -ਅਪੀਲੇਟਸ

ਬਨਾਮ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ORMs - ਜਵਾਬਦੇਹ

1958 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1049

8 ਅਗਸਤ, 1966 <

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)—ਕਲਾ 14 ਅਤੇ 120—ਸ. 33, ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਨਹਿਰ ਅਤੇ ਡਰੇਨੇਜ ਐਕਟ (1873 ਦੇ VIII) ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੈਨਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਭਾਵੇਂ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। 14 ਜਾਂ ਕਲਾ. 120.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 14, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੇਸ਼ੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀਮਾ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਕਮ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲੇਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਸਮੀਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ' ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ■ ਕੋਈ ਨਿਯਮ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ

ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੇਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,

ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤ ਰਾਮ ਗਰਗ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 7 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੂਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਏ), ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ। 12 ਨਵੰਬਰ, 1957 (ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ 'ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣਾ) ਹੁਣ ਤੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ'

ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ, ਝੰਡਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਨੰਦ ਸਿੰਘ, ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸੰਤੋਸ਼ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ, ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ) ਚਿੰਤਤ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ * ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੇ.ਸੀ.ਸੂਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ ਜੇ.—ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: —

17 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਬਾਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਆਊਟਲੈਟ ਨੰਬਰ 6, ਆਰ.ਡੀ. 7193 ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਪੈ ਗਿਆ। ਇਸ ਪਾੜ ਦਾ ਪਤਾ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1952 ਨੂੰ ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇਦਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਮੀਨਾਂ ਇਸ ਆਊਟਲੈਟ ਤੋਂ ਸਿੰਜਾਈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਪਾੜ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਿਆ ਜੋ ਇਸ ਆਚਰਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਸਨ ਜਾਂ ਸਨ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਮਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾੜ ਤੋਂ ਸਿੰਜਾਈ ਲਈ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਊਟਲੈਟ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਸਿੰਚਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਫਸਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਾਣੀ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਛੇ ਗੁਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ 2 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ 'ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਕੈਨਾਲ ਐਂਡ ਡਰੇਨੇਜ ਐਕਟ' ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਆਈ. ੩.੧੨੩-੧੫ ਅਨੇ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਗਏ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 21 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 16 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਐਨੀਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਬਾਹਾ

ਵਿੱਚ ਪਾੜ ਮਾਂਗਈ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ (ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.) ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾੜ ਦਾ ਪਾਣੀ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੰਜ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਦਿਆਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੁਰਮਾਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਸੀ। ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰੁ. 3,123-15 ਆਨੇ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ 2 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1954, ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ, 1956 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਖੇਜ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਰੱਦ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 120 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਅਨੁਛੇਦ 14 ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀਮਾ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ

ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਲੇਖ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਨਹਿਰ ਅਤੇ ਡਰੇਨੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 33 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ

ਐਕਟ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੇ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸਹੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 33 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੀ. ਪਾਸ ਦੂਸਰਾ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਸਮੀਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 14 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

' ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ / * ਡੀਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Translator Chander Shekhar

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)